Anul IX | Sibiiu, Joi 10/22 Decemvrie 1892 | Nr. 276

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare ḑi de lucru

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refusă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Procesul din Pojon.

Nu prea au noroc șoviniștii cu procesele politice. Căci resultatul totdeauna ese nefavorabil pentru ei. În loc sĕ lovească pe cei-ce cred a-'i lovì, se lovesc mereu pe sine, ear' aceia cărora le sûnt menite loviturile, mai mult folos decât stricăciune le aduc. Mereu voesc rĕul, se înțelege rĕul altora, dar' totdeauna le fac binele, pe când rĕu numai sieși își fac.

Din multele procese politice, prin care a trebuit sĕ trecem noi Românii, a eșit drept mare și vĕdit resultat mișcarea de resistență potențată a poporului, solidaritatea resolută și eroică a tuturor oamenilor cu sentimente curate din toate ținuturile românesci și convingerea străbătută în depărtările Europei întregi, că cestiunea română e gravă, acută și importantă. Se înțelege că nu aceasta au voit-o adversarii. Ei credeau că prin „asprime“, prin aruncarea în temniță a câtorva luptători mai expuși vor resolva cestiunea, vor frânge resistența Românilor și vor stabilì pentru toți vecii stăpânirea și privilegiile rasei maghiare peste celelalte neamuri. Scim și noi, și sciu în cele din urmă și ei, cât de amar s'au înșelat, dar' cu toate acestea experiența făcută cu Românii nu 'i-a cumințit.

Și s'au apucat și au pus din nou în scenă, față cu Slovacii, experimentul ce atât de prost a eșit față cu Românii. Cetitorii nostri cunosc acum toate detailurile procesului pertractat Sâmbăta trecută în palatul de justiție din Pojon. Și cunoscêndu-'l vor fi de acord cu noi, că tare se impune întrebarea: Cine a învins? Osânditul Svetozar Hurban Vajanski a făcut juraților observarea, că în acest proces s'au schimbat rolurile, căci acusatul acusă și acusatorul este acusat. Cu aceeași îndreptățire ar fi putut constata la sfîrșit, după-ce 'și-a auḑit verdictul condămnător, că învingerea este pe partea sa, pe când cei-ce 'l-au tîrît pe banca acusaților au îndurat cea mai perfectă derută.

Nu o ḑicem aceasta numai ca frasă eufemistă, dictată de simpatiile ce păstrăm concetățenilor slovaci, precum le păstrăm tuturor popoarelor din patrie, asuprite ca și noi. Nu, ci așa este în toată puterea cuvêntului.

Căci sĕ ne dăm seamă: Ce au voit guvernanții sĕ ajungă cu procesul intentat Slovacilor și ce au ajuns? Fără îndoeală că au voit același lucru, care 'l-au voit și contra noastră: Sĕ înăbușească vieața națională a poporului ce ocupă frontierele nordice ale Ungariei, sĕ-'i sparie pe Slovaci, sĕ le frângă resistența și sĕ-'i facă a-'și abandona aspirațiunile naționale supunêndu-se „ideii de stat“, adecă recunoscêndu-se de material brut pentru scopurile maghiarisării. Că ar fi obținut aceste resultate, fie și numai în parte, nu vor crede nici chiar ei înșiși. Dar' atuncia ce au obținut? Aceea că prin toată slovăcimea va trece un nou fior de indignare pricinuită prin această nouă prigonire și prin scormolirea indescriptibilelor suferințe, în care se schingiuesc dela restabilirea stăpânirii maghiare încoace. Aceea că un popor compact de peste două milioane de suflete, după-ce a fost scos din vieața publică a țerii, după-ce abia mai are unde sĕ-'și ridice glasul, a avut acum prilegiu sĕ o facă de pe banca acusaților, de acolo sĕ arunce în fața asupritorilor cele mai sfâșietoare plângeri pentru nedreptățile strigătoare la cer ce li-s'au făcut și li-se fac. Aceea că de pe banca acusaților plângerile Slovacilor vor fi auḑite în toată lumea, precum au fost auḑite și ale Românilor. Aceea că nemulțumirea Slovacilor va cresce, își vor strînge și ei rîndurile și se vor reculege la luptă mai ageră ca până acum pentru apĕrarea naționalității lor amenințate. Aceea cu un cuvênt, că pelângă cea românească a devenit acută și cestiunea slovăcească.

Ear' când e vorba de atâtea lucruri mari, poate colegul nostru Svetozar Hurban Vajanski sĕ dee cu însuflețire jertfa ce 'i-se cere, căci ori-care naționalist adevĕrat s'ar simțì fericit sĕ o poată face. Cine a învins dar'?

După Slovaci va venì nu peste mult rîndul Sêrbilor.

Toate naționalitățile nemaghiare din regatul Stului Stefan, n'au decât sĕ se bucure de aceasta. Dacă șoviniștilor le vine la socoteală sĕ o pățească și cu acestia cum au pățit-o cu Românii și Slovacii, n'au decât sĕ o facă. Naționalitățile numai câștiga pot, sub ori-ce împregiurări, din asemenea demersuri nesocotite ale guvernanților. Și după experiențele de până acum sûntem îndreptățiți a aștepta, că mâne-poimâne aceia care ne tîrăsc pe banca acusaților și ne aruncă în temnițe, vor exclama cu regele Pirhus din Epir:

Încă o biruință ca aceasta, și sûntem perduți!

Transilvania și Ungaria. Sâmbătă, la 17 c. mai mulți Români de aici care simpatisează cu mișcarea Slovacilor, au trimis o telegramă de încuragiare și felicitare dlui Svetozar Hurban Vajansky, energicul luptător al Slovacilor dela Nord, dat în judecată și condamnat în acea ḑi.

Am primit ieri la redacția noastră următorul comunicat despre soartea acestei telegrame:

„Budapesta, 20 Decemvrie. Telegrama „D-Voastră cu data de 17 c. numĕrul 961, „adresată la Pressburg, *în vîrtutea învoelilor* „*internaționale* art. 7 adus la Roma s'a re„ținut aici și s'a sistat. Oficiul central „al telegrafului“.

Va sĕ ḑică telegramele adresate de aici din Sibiiu — Transilvania — la Pressburg — Ungaria se tratează după învoelile *internaționale*; noi Ardelenii sûntem deci în raport de stat străin față cu Ungaria.

Ne pare bine că oficiul central al telegrafului din Budapesta face această distincție.

Parlamentul maghiar despre Români.

În ședința dela 19 c. a parlamentului maghiar ear' s'a încins o discuțiune asupra cestiunii naționalităților și îndeosebi asupra *cestiunii române*.

Discuțiunea a fost provocată de Pázmándy Dénes, deputatul kossuthist.

Vorbind despre situația din Făgăraș, deputatul Pázmándy a ḑis:

„Între fișpanii care vor sĕ facă numai carieră, este și Guido Bausznern, care mai demult scria articole în foile nemțesci și dădea într'una sfaturi lui Bismarck (mare ilaritate). Ear' subalternilor sei li-a poruncit, printr'un ordin adresat vicișpanului că în adunările congregaționale sĕ voteze întotdeauna după-cum ei fără îndoeală sûnt datori, adecă cu fișpanul. Ear' la ședințe în lipsă de costum de gală maghiar, sĕ vină în haine de salon și sĕ ocupe loc nu printre ceialalți membri ai congregațiunii, ci după erarchia rangurilor, în giurul mesei verde.

„De altfel sub conducerea sa au ajuns lucrurile în comitatul Făgărașului acolo, că viceșpanul Kapocsányi Mór a ḑis că o sĕ vină cu gârbaciu pentru câni la adunările congregaționale, ear' un alt membru al congregațiunii, care este deputat guvernamental, a ḑis că acel gârbaciu are sĕ fie rupt pe spinarea viceșpanului (mare ilaritate). Sûnt și alte rele, între care că pe când înainte de Bausznern la ședințele comitatului se vorbia ungguresce, acum se vorbesce în limba valahă“.

Despre mișcarea naționalităților a ḑis:

„Mișcarea naționalităților a luat așa dimensiuni, că de pildă primarul din Abrud a fost silit sĕ ceară două batalioane de soldați care sĕ stee în permanență în oraș, deoare-ce erau temeri de revoluție. Și care este causa acestui lucru? Eată care. La Alba-Iulia am vĕḑut că *oficerii a două regimente din armata comună în restaurante, pe la cafenele cântau mereu numai românesce, jucau românesce și vorbiau românesce*, așa că omul se închipuia că este în Bucuresci. Am întrebat apoi pe un corporal maghiar, care plângênd a spus că îi este oprit a face raport în unguresce sublocotenentului seu și ori-cărui alt oficer, pentru-că limba regimentului este cea valahă și Ungurii sûnt și ei siliți în vieața de toate ḑilele sĕ se folosească de limba valahă. Ei, când vĕd agitatorii naționali acestea, vĕd că noi nu sûntem stăpâni în casa neastră, pentru-că aici este o putere mare care scoate din armată tot ce este maghiar, dar' lasă teren aspirațiunilor naționalităților. Astfel fiind, sĕ nu ne mirăm, că agitatorilor puțin le pasă de autoritatea statului maghiar, că nu se prea închină puterii acesteia. (Aprobări în stângă și stânga extremă. Se aude: „Ei, acestea sûnt cestiuni de a treia mână?“)

Primul-ministru *Wekerle* rĕspunde: Nu, acestea nu sûnt cestiuni de a treia mână și vor fi lecuite.

Mikszáth Kálmán, deputat guvernamental al Făgărașului, apĕră pe fișpan, despre care ḑice: „Chiar din cele spuse de dl orator oposant, resultă că Bausznern se poartă așa, încât nu sûnt mulțumiți cu el nici Sașii nici Românii, ci numai Maghiarii, ceea-ce arată că el este un aderent al ideii de stat maghiar. Mĕ mir deci, că dl Pázmándy îl acusă și mĕ întreb: oare de ce a vorbit dl orator, pentru-că este dușman al fișpanului ori dușman al ideii de stat maghiar? Purtarea acestui fișpan, după-cum și ordinul lui faimos nu se poate referì decât la aceea, că este mare credincios al ideii de stat maghiar.

Ugron Gábor: N'avem nevoie de asemeni ordine ale fișpanilor.

Ia apoi cuvêntul primul-ministru *Wekerle*, care privitor la cele spuse de Pázmándy și referitor la acusa ce s'a adus că hărțile militare sûnt scrise în limbă străină, ḑice:

„Mulțumesc pentru informațiile privitoare la cestiunile militare și vĕ asigur că se vor lua mĕsuri. Cât despre folosirea numelor străine pe hărțile militare, cestiunea a mai fost discutată între ministrul de comerciu și eu din parte-'mi voiu lua mĕsuri ca sĕ nu se indice pe părți decât singurul nume maghiar legal. Raportul privitor la această cestiune făcut de ministru de resboiu a fost luat spre cunoscință și în delegațiuni și dacă îmi aduc bine aminte, sub-comisia a și adus în unele privințe anume hotărîri.

Francezii despre Români.

Nu odată s'a relevat în presa franceză succesele repurtate de tinerimea română din Paris, grupată în giurul drapelului Ligei. Mai ales de când a apărut „Replica“ studenților români din Transilvania si Ungaria, numeroase succese numĕra ea între roadele sforțărilor sale patriotice.

Dl Felix Leseur, unul din redactorii de frunte ai ḑiarului „*Republique française*“ (fondat de Gambetta) și unul dintre cei mai eminenți publicisti ai Francezilor, a luat, cu multă competență, în apĕrare causa Românilor din Transilvania.

Studenții din Paris au ținut sĕ manifesteze în chip demn recunoscința Românilor cătră dl Leseur. Astfel ei au delegat pe dl P. G. Cantilli, membru în comitetul Ligei din Paris, ca sĕ transmită dlui Leseur mulțumirile Românilor, predându-'i pe lûngă o scrisoare un suvenir, representând în bronz celebra operă „*La Pensée*“.

Dl Felix Leseur primind cu mulțumire acest dar al tnierimii noastre, adresează Ligei din Paris o scrisoare, pe care ne facem o deosebită plăcere de a o comunica cetitorilor nostri.

Paris, 29 Noemvrie 1892.

Domnului P. G. Cantilli,

pentru

domnii studenți din Paris.

Domnul meu,

Sûnt în adevĕr nedumerit din causa gratitudinei, al cărei caracter nu este în realitate în raport cu actele, care au produs-o

---

FOIȚA „TRIBUNEI“.

La granița Saharei.

— Narațiune din Algeria. —

De

Hanns v. Spielberg.

(Urmare și fine.)

Când junele oficer tăcù frapat, lordul continuà suriḑênd trist:

„Eu sciu că-i așa și mĕ simțesc silit a-'ți descărca inima de o grije grea, deoare-ce vĕd cum suferi. Pe fata care o iubesci n'o amenință nici un pericol; înainte de a apune soarele încă odată Si Hamed va fi mort — dimpreună cu mine“, adause el încet.

Baronul îl privì cu mirare, dînsul nu-'și putea explica nici-decum cuvintele lordului, însĕ acesta continuà serios:

„Îți va fi cunoscut, dle baron, că în patria mea scoțiană unele familii au darul de a putè presimțì viitorul. Nu rîde, eu am experiat adevĕrul acesta la mine însumi: Am prevĕḑut moartea fratelui meu, am sciut ciasul când va murì soru-mea și n'am putut s'o împedec. Aḑi-dimineță, când apărù șeicul dinaintea corturilor noastre, am avut earăși o visiune. Aceea îmi spuse soartea mea și a șeicului; ambii vom murì, dar' Jeanne va fi mântuită, despre asta sûnt pe deplin convins. Și acum, Griesheim, dă mâna. Fă pe Jeanne așa de fericită, precum dînsa merită“.

În amurgul serii sosì și trupa cea mică a zuavilor. Căpitanul îi privì cu îndestulire, erau cei mai bravi bărbați din fort. Într'aceea se reîntoarserĕ și spionii, acestia găsiră urma hoților; la 11 oare, când rĕsărì luna, pornirăm înainte.

Gressoux își împărțì oamenii în două părți. O parte, sub conducerea bĕtrânului sergent, avea sĕ urmărească direct urmele hoților, ceealaltă, la care ne asociarăm și noi, avea sĕ le taie drumul.

„Numai o singură potecă conduce peste munți în direcțiunea luată de hoți“, își motivà Gressoux planul seu, „și câțiva oameni resoluți o pot închide cu ușurătate chiar și dacă inimicii sûnt de douĕ-ori mai numeroși. Treiḑeci de chilometri de acì însĕ acea potecă trece peste rîulețul Um-er-Gebia; dincolo de acela terenul se așeaḑă spre șes și un singur vad conduce prin rîu. Acolo trebue sĕ prindem pe hoți“.

Cu multă greutate și osteneală începurăm a ne cățăra peste colțuri și peste petri. Adese-ori eram siliți sĕ ne coborîm de pe cai și sĕ-'i conducem de frêu, adese-ori un părete de stâncă părea a ne face imposibilă înaintarea noastră; însĕ căpitanul cunoscea bine acest ținut și dînsul totdeauna găsia loc potrivit pe unde puteam trece înainte.

În sfîrșit drumul se îmbunătăția tot mai mult și noi ne apropiam de ținta expediției noastre. Deja se lumina de ḑiuă și caii ne erau osteniți până la extrem. Gressoux ne făcù sĕ ne coborîm de pe cai, ear' acestia fură conduși la vale în șes.

„Nu mai avem lipsă de cai“, ḑise el, „ei cel mult ar putè trada presența noastră“.

Cu cea mai mare atențiune, și lăsând trupa înapoi, ne conduse căpitanul pe noi trei la vad. La dreapta noastră, jos în adâncime, vîjiia tunător Um-er-Gebia peste colțuri, inima palpita în noi. Acum trebuia sĕ vedem, dacă am sosit la timp. Căpitanul cercetà cu deamĕruntul poteca cea ângustă ce conducea în sus din valea cea strîmtă, apoi căută o ascunḑĕtoare potrivită pentru mica trupă. O tăietură ângustă, cam 50 de pași înlături de potecă dete adăpost la vre-o 20 de oameni; noi patru cu restul trupei ne ascunserăm într'un tufiș din apropiere. Gressoux ne făcù încă odată atenți, sĕ nu ne mișcăm dela locul nostru, până-ce dînsul nu ne va da semn.

„Trebue sĕ ne silim“, adause el, „ca numai o parte a hordei s'o lăsăm a trece vadul. Îndată-ce șeicul, îndată-ce Jeanne se află dincoace, vom năvălì asupra lor cu baionetă și cu sabie! Nu trebue sĕ se facă nici o pușcătură, pentru-ca din causa ângustimei spațiului sĕ nu ne facem daună nouĕ înșine, sau sĕ rănim pe d-șoara.

Ne întinserăm cu toții la pământ și pândiam. După un pătrar de oară plin de așteptare se auḑiră două pușcături din depărtare, cărora în curênd le urmà o salvă întreagă.

„Acuma vin“, șoptì lordul și-'mi strînse mâna. Se vede că ceealaltă trupă a noastră s'a încăierat cu dînșii; credeam că sergentul le va fi perdut urma“.

Am dat cu precauțiune în lături câteva ramuri, și privii afară. Munții de dincolo erau încă pustii. Acum apărù deodată pe coama stâncilor o statură albă, era un cabyl călare. El privì în vale și peste noi încolo, apoi vĕḑênd că drumul este liber, își ridicà flinta și făcù semn înapoi. Pe când lupta, judecând după sunetul pușcăturilor, se tot apropia, dînsul descălecă și își conduse calul încet pe coborîșul pieziș la vale. Deja se iviră însĕ alți câțiva călăreți, ale căror burnuse deschise se deosebiau mult de stâncile negre-surii, și într'adevĕr, acum apărù și șeicul însuși, cu prisoniera dinaintea sa în șea. El se oprì câteva momente pe înălțime și se părea că da instrucțiuni oamenilor sei, apoi se îndreptà spre vad.

Spionul trimis înainte călăria acum repede pe coasta muntelui de dincoace la deal; un moment ochiul seu părea că voia sĕ pĕtrundă tufișul ce ne ascundea pe noi, apoi dînsul își scuturà capul și călărì încet mai departe. La douĕḑeci de pași îi urmà șeicul cu puțini soți; eu vĕḑui cum se cade trăsĕturile palide ale Jeannei și ochii ei roșiți. Dincolo, în urma restului inimicilor, se iviră deja chipiurile zuavilor nostri... acum un „En avant!“ puternic și noi ne aflam în mij'ocul lor.

O luptă scurtă, sângeroasă! Cabylii se apĕră ca desperați, ei sciu că se luptă pentru vieața lor.

Griesheim și lordul sûnt primii lûngă șeic, cabylul își silì calul spre sărituri puternice, însĕ lordul apucase deja frêul armăsarului și-'i trase capul la vale, pe când cu stânga voia sĕ ridice pe Jeanne din șea. Cu o înjurătură sĕlbatică își ridicà ben Hamsa iataganul asupra lui, atunci sărì încoace Griesheim. Sosesce însĕ târḑiu pentru a putè para lovitura îndreptată asupra amicului. — Dudley cade, smuncind pe Jeanne cu sine, inundat de sânge, pe când Griesheim plin de furie își înfige sabia în pieptul cabylului, un strigăt scurt și lordul cu șeicul se tăvălesc ambii în țĕrînă.

Pe ceialalți inimici parte îi uciserăm parte îi împrăsciarăm. Cu inima plină de bucurie vedem pe Jeanne la pieptul lui Griesheim, dureros mișcați alunecă ochii nostri peste Dudley, care cu vieața proprie 'i-a rĕscumpĕrat libertatea. Sângerând dintr'o rană adâncă la cap, zace lordul întins pe pămênt, căpitanul îngenunche lûngă dînsul și-'i cercetează rana, apoi face semn Jeannei sĕ se apropie. Rănitul de moarte își deschide încă odată ochii, își îndreaptă încă o privire plină de iubire spre statura sveltă de lûngă sine, care cu ochii plini de lacrimi îi sărută dreapta sa, un suris fericit se ivesce pe buzele lui, apoi ochiul 'i-se stînge.

Sunați, voi clopote din Kiltearn-Moor, de pe Marea-Scoțiană, lordul Dudley, fiiul fidel al munților nostri a murit ca bărbat și erou! Odichnesce în pace, tu ființă nobilă!

* * *

Pot sĕ-'mi încheiu istorisirea. Societatea noastră, parte pentru starea vicomtelui, care era greu rănit, parte din causa revoluțiunii generale ce a erupt în provincie, trebuì sĕ mai rĕmână încă câteva sĕptĕmâni în fort, numai Griesheim fu chemat peste câteva ḑile la Oran, lăsându-'și logodnica sub scutul nostru.

Numai la sfîrșitul lui Septemvrie puturăm sĕ ne reîntoarcem în patrie. Două luni mai târḑiu sĕrbarăm în castelul vicomtelui de Marsac nunta fericitei părechi, la care luà parte și căpitanul, acum maiorul Gresoux, care la rugămintea Jeannei s'a retras din serviciu. În toamna trecută am petrecut la dînșii, la fericita păreche, în Elsația frumoasă. În cabinetul de lucru al baronului atîrnă un chip învĕscut cu vĕl de doliu: este portretul lordului Dudley. Ambii mĕ conduserĕ la dînsul, ear' Jeanne își împreună încet mânile și șoptì: „Ni-a rĕmas amic și dincolo de mormênt!“

Traducere de *Giovanni*.

Deoare-ce d-ta eşti acela, care ai fost amabilul purtător de cuvênt al amicilor d-tale, mĕ voiu adresa d-tale pentru a le mulţumì lor şi d-tale însuţi. Spune-le că le sûnt cu desĕvîrşire devotat tot atât ca şi naţionalităţii voastre, sora latină, după-cum ţiceţi şi d-voastră cu atâta dreptate, a naţionalităţii franceze. Spune-le încă, că sûnt profund mişcat de magnifica mărturie a simpatiei, pe care 'mi-o oferiţi într'un chip atât de delicat, căreia nu-'mi este cu putinţă a mĕ sustrage.

N'am făcut cu toate acestea decât a apĕra după convicţiunile mele şi după conscienţa drepturilor sacrate, imprescriptibile ale unui popor, la limba sa, la naţionalitatea sa şi la legalitate, şi făcênd aceasta mĕ onoram pe mine însumi: căci există oare o regulă de conduită mai frumoasă pentru un publicist francez, decât aceea pe care 'i-a tras-o un Michelet, un Quinet, un Hugo şi un Gambetta.

Sĕ mĕ credeţi, că e o mare satisfacţiune intimă pentru cel care îşi consacră condeiul seu în lupta contra opresorilor unei rase. În adevĕr revendicaţiunile voastre sûnt cele mai legitime din lume, cele mai fondate; şi încât privesce modestele mele puteri le voiu susţinè totdeauna, fiindcă după-cum ţice un proverb al vostru naţional, „este cu neputinţă, ca Turcul care vĕ bate sĕ fie el totdeauna care sĕ vĕ şi judece“ şi fiindcă pentru revendicaţiuni ca ale voastre nu există nici-odată prescripţiunea, în vîrtutea acelei admirabile maxime a lui Terenzio Mamini, pe care au citat-o atâta dela locul ei, camaraţii vostri din Transilvania şi Ungaria în Replica lor: „Timpul trecut nu transformă nici-odată violenţa în drept“.

De aceea tari în strălucita echitate a reclamaţiunilor voastre, tari de spriginul tuturor spiritelor liberale şi luminate ale Europei, puteţi continua lupta voastră leală cu ardoare şi cu încredere în acea „justiţie imanentă“, pe care o invoca odată ilustrul fundator al ţiarului nostru.

Într'aceea vĕ mulţumesc şi vĕ reînoesc mulţumirile mele sincere şi recunoscĕtoare, şi mai mult decât ori-şi-când asigurarea întregului meu devotament nobilei cause române.

F. Leseur.

Spicuiri din foile maghiare.

Dând seamă despre petrecerea în Bucuresci a dlor Raţiu, Lucaciu şi Coroianu, ţiarul „*Budapesti Hirlap*“ după obiceiul seu vechiu — ear' scrie inexactităţi, ear' întortochează şi mistifică lucrurile.

Ţice că banchetele în onoarea distinşilor nostri luptători au dat numai oposiţionalii „pentru a face năcaz guvernului“. Astfel la banchetul dat de dl Vernescu, scrie că au fost numai oposiţionali. Foaia maghiară nu avea decât sĕ reproducă din „Tribuna“ şi numele celor care au participat la banchet, după-cum reproduce toasturile rostite şi ea însaşi se desminţia.

Sub titlul „Redactoriii *Replicei*“ ţiarul „Magyar Hirlap“ dela 20 Dec. scrie un lung articol dând seamă despre ancheta făcută de studenţii maghiari în afacerea tipăririi şi redactării „Replicei“.

Că ce ispravă au făcut studenţii maghiari pe la casele studenţilor români, numitul ţiar spune că n'are sĕ se arete publicului decât după-ce se va fi ţinut congresul studenţilor la Dobriţin.

O indiscreţie (?) tot îşi permite însĕ numita foaie: spune cu mare bucurie, că o parte însemnată dintre studenţii români s'ar fi declarat (?) în contra „Replicei“.

Foaia maghiară, ca sĕ fie creḑută chiar de cei mai mărginiţi cetitori ai ei, ar fi trebuit sĕ numească pe acei studenţi români care se lapĕdă şi desarmează „Replica“.

De sigur că între acestia s'ar găsì la primul loc fiiul lui Moldován Gergely.

Apoi noi nici nu ne reclamăm aşa marfă.

Procesul de presă
al
Ţiarului „Narodnie Noviny“.

(Raport special al „Tribunei“.)

Pressburg, 18 Decemvrie n.

Discursul de apĕrare al acusatului.

„Onorat Tribanal!

Preaonoraţi domnilor juraţi!

Mărturisesc sincer, că nu am aşteptat acest proces intentat contra mea. El m'a surprins cu desĕvîrşire. Nu că m'aş fi simţit sigur contra vre-unei acuse în afaceri de presă, căci, veḑi Doamne, eu ca ţiarist şi cu deosebire ca scriitor, de cincispreḑece ani fac critică aspră despre toate aparenţele în vieaţa noastră politică şi naţională, şi apoi mai sûnt pe deasupra şi Slovac, o însuşire, care mai puţin mĕ îndreptăţesce a mĕ legăna în sentimentul plăcut al siguritĕţii.

Dar din acest incident tot nu am aşteptat procesul, căci articolului încriminat 'i-au premers l[illegible]uri, care mĕ îndreptăţesce la cele mai aspre cuvinte.

Onorabilul meu apĕrător a spus în discursul seu antecedenţele articolului, daţi-'mi voie şi mie, care regret a nu fi orator, sĕ expun po scurt afacerea.

Tatăl meu Iosif Miloslav Hurban, doctor al venerabilei universităţi din Lipsca, a murit sûnt acum patru ani, adûnc jelit de familia sa şi de poporul slovac, şi greu persecutat de adversarii sei politici şi naţionali, atât de greu, încât acestia nu au hesitat a-'i conturba chiar şi pacea patului de moarte cu secaturi procesuale.

Cei-ce 'l-au urît şi 'l-au prigonit, au trebuit sĕ se îndestulească cu faptul morţii sale, ear' cei-ce 'l-au iubit şi 'l-au jelit, au voit sĕ-'i compenseze amintirea prin aceea, că au ridicat rĕposatului monument.

Doară un monument măreţ, într'un oraş împoporat, la vre-un loc unde pulsează vieaţa publică? Nu, 'i-au ridicat o piramidă simplă în cimiterul sărăcăcios al unui sat liniştit şi ascuns. Ori-cât de intim şi pietos a fost acest semn de veneraţiune şi recunoscinţă, în adevĕr de o emanaţiune grandioasă politică şi naţională a Slovacilor nu poate fi vorba, cu atât mai puţin de o demonstraţie, care ar fi putut periclita liniştea ţinutului.

Cu toate acestea însĕ desvĕlirea, sau mai bine ḑis inaugurarea monumentului, a fost zădărnicită cu toate mijloacele puterii poliţenesci. În ordinaţiunea organului poliţenesc respectiv era între altele şi aceea, că are sĕ delăture cu brachiul învĕlitoarea de pe monument. Aceasta cu toată bunăvoinţa nu a putut-o face, căci piramida nepompoasă sta modestă şi neînvĕlită între mormintele ţeranilor din Hluboka.

Prin urmare n'a restat, decât a transforma în alte chipuri pietoasa sfinţire a monumentului într'un act teatral de violenţă, într'un scandal public al ţerii.

În ḑiua de 8 Septemvrie des de dimineaţă satul şi cimiterul au fost ocupate cu un detaşament mare de gendarmi şi s'a declarat credincioşilor, că nu are nimenea voe sĕ între în locaşul morţilor. Când pe la oarele 10 participătorii începură sĕ vină, au aflat satul transformat într'o mică taberă de rĕsboiu. Patrule, comande, manevrări; era poruncă că cinci oameni nu au voe sĕ stee într'o grupă.

Câteva fete au voit sĕ depună măcar cununi pe mormêntul atât de straşnic păzit, dar' au fost alungate cu baioneta dela poartă. Au venit câţiva amici personali şi colegi ai rĕposatului, în firma speranţă că va fi respectată haina preoţească şi pĕrul lor cărunt — dar' nici acestora nu li-s'a permis întrarea.

Pe sĕrmana mea mamă, care a venit din Turocz o durea sĕ plece, fără de a vedè măcar monumentul soţului ei, ea a cerut sĕ 'i-se permită a-'l vedè măcar din depărtare de peste 100 de paşi. Când noi copiii voiam sĕ ne urcăm cu ea pe o colină destul de depărtată de din sus de cimitir, ni-s'a strigat: Înderĕt! În numele legii! Însĕ pardon, onorata poliţie a fost şi umană... Dl solgăbirĕu concernent a declarat anume, că rudeniilor mai apropiate le va permite întrarea, dacă se vor ruga de dînsul şi se vor legitima. Atunci le va da un bilet de întrare şi cu acesta în mână pot trece prin cordon.

Da, dlor juraţi, este un sarcasm revoltător această umanitate poliţenească! Bilet de întrare pentru sĕrmana vĕduvă, ca sĕ poată vedè mormêntul bărbatului; bilet de întrare pentru fiiul, care a venit din Sirmiu, bilet de întrare pentru ceialalţi doi fii din Turocz, pentru unica fiică din Trencin, ca sĕ se poată apropia de mormêntul părintelui lor.

Ori ce om cu cugetare normală şi cu sentimente nobile va înţelege că o asemenea graţie adûnc dejositoare şi jignitoare pentru ori-ce sentiment fiiesc, a trebuit sĕ fie respinsă din mână şefului poliţiei.

Onorabili domnilor juraţi! Sigur nu sûnteţi în nedumerire, că ce sentimente au fost trezit în mine, fiiul cel mai mare, care cele mai multe binefaceri sufletesci le-am primit dela rĕposatul. Nici-odată în vieaţa mea nu am simţit mai adûnc cuvintele lui Hamlet (sciţi că şi în această tragedie a lui Shakespeare este un fiiu şi un părinte mort), care sună:

Cum se suporţi batjocura şi sbiciul timpurilor,
Apăsarea celui puternic, maltratările superbului,
Suspendarea dreptului . . . . . .
Îngâmfarea slujbaşilor şi infamia
Ce lipsa de valoare face meritului tăcut!

Da, merit tăcut zăcea acolo în mormêntul solitar, şi lipsa de valoare a comis infamie contra lui.

Sub impresia nemijlocită a acestor evenimente şi sentimente s'a plăsmuit articolul încriminat.

Dar' aş comite o inexactitate dacă aş atribuì nascerea articolului exclusiv numai indignaţiunii fiiului.

Nici pentru mine Dr. Hurban nu a fost numai un neuitat părinte, ci totodată un distins bărbat al poporului meu slovac, care o jumĕtate de secol de-arîndul a stat cu credinţă în serviciul lui, a lucrat, a luptat şi a suferit pentru poporul seu. Huiduit, prigonit, bănuit, insultat, stigmatisat, aruncat în temniţă, a perseverat lûngă poporul seu până la moarte. Şi ţotuşi talentele sale fenomenale, activitatea sa literară, pentru care Maiestatea Sa 'l-a distins şi 'l-a recompensat cu marea medalie de aur pentru sciinţe şi arte, şi se scie că Maiestatea Sa nu distinge pe hoţi şi tăciunari (aceste cuvinte acusatul le-a rostit întorcêndu-se cu faţa dinspre juraţi cătră procuror) 'l-ar fi îndreptăţit la o vieaţă mai tignită.

Şi eu nu sûnt numai fiiul lui, ci totodată fiiul credincios şi devotat al poporului meu slovac. Provocaţia dela cimiterul din Hluboka m'a revoltat şi din partea aceasta nespus de adûnc şi 'mi-a umplut inima de durere şi de mânie. Şi eu vĕḑ şi simţesc tot ce atinge poporul meu; vĕḑ cum 'i-se umple pocalul suferinţelor. Funesta şi tiranica faptă din Hluboka a fost picătura care ţ'l-a făcut sĕ se verse! În adevĕr, preaonoraţi domnilor juraţi, se pare că la noi este urmată teribila sentenţă latină: *mors tua, vita mea*, adecă prin nimicirea ta se întăresce existenţa mea, moartea ta este vieaţa mea. La această presupunere desperată mĕ duc multe lucruri care le vedem şi le experiem la noi. În această periodă de libertate, liberalism şi progres, poporul meu slovac este tractat — mĕ exprim domol — cu o lipsă de dragoste ce trebue sĕ pună în mirare.

Mors tua, vita mea este, când un popor bun, talentat şi credincios este negles în toate privinţele.

Mors tua, vita mea este, când nu 'i-se întemeiază şcoale secundare, ear' cele susţinute din mijloacele proprii 'i-se cassează.

Mors tua, vita mea este, când cu toate acestea studenţii slovaci pentru sentimentele lor naţionale sûnt alungaţi din şcoale, şi chiar din ţeară.

Acelaşi lucru este, când unicul nostru institut de cultură „Matica“ este suspendat şi averea lui folosită cu volnicie pentru scopuri opuse.

Acelaşi lucru este, când peste 1000 de copii slovaci sûnt smulşi din familii şi de pe pământul patriei, ca sĕ îmbogăţească pe Câmpia-Ungariei familii fără copii, sau care au trebuinţă de slugi.

Acelaşi lucru este, când limba poporului meu este în mod arbitrar scoasă din toate instanţele vieţii publice.

Acelaşi lucru este, când 200.000 de Slovaci în urma administraţiei pĕcătoase, în urma apĕsării naţionale şi economice, sûnt alungaţi peste Oceanul atlantic, ca sĕ ducă în noaptea minelor de cărbuni din Pensilvania o vieaţă grea şi fără patrie.

Mors tua, vita mea este în sfîrşit, când cu toate mijloacele puterii statului, ale societăţii şi ale reuniunilor se tinde la desnaţionalisarea poporului meu slovac!

Acestea şi multe altele au fost conţinutul amar al păharului, care s'a vĕrsat cu picătura din Hluboka. De aceeea, onorabili domnilor juraţi, foarte cu greu mĕ potrivesc în rolul de acusat, şi mai că-'mi vine a crede, că eu am primit rolul de acusator ca fiiu ofensat al tatălui şi al poporului meu. Eu represent aici principiul umanităţii, al dreptăţii, al iubirii fiiesci, al egalei îndreptăţiri, al ordinei şi al adevĕrului, ear' acusatorul public predică prin acusa sa, prin apĕrarea volniciilor din Hluboka o revoluţie periculoasă de apăsare, de cea mai crasă intoleranţă, care nu se mulţumesce cu carnea vie, ci se scoboară în întunerecul mormêntului, la trupul putreḑit al părintelui şi conducĕtorului nostru!

Nu-'mi rĕmâne alta, decât sĕ declar sĕrbătoresce, că nu am comis delictele care 'mi-se impută. Nu am amintit nici o instituţie constituţională în articolul meu, nu am scris contra nici uneia în mod rĕsvrătitor. Contra naţionalităţii maghiare nu am rostit nici un singur cuvênt agitator, chiar şi din acel simplu motiv, că această naţionalitate nu 'mi-a făcut nici un rĕu!

Domnilor juraţi, eu aştept cu toată încrederea dreptatea şi înţelepciunea verdictului vostru. Dacă va fi în defavorul meu, atunci mai mulţi condamnaţi vor părăsì această sală: un popor viu şi brav, nu mort, şi eu ca bun fiiu şi bun Slovac!“

După acest discurs al acusatului s'au formulat întrebările cătră juraţi, care sûnt următoarele:

1. Sûnt juraţii convinşi că Svetozar Hurban Vajanski este autorul articolului încriminat?

2. Sûnt juraţii convinşi că articolul încriminat conţine delictul urmărit de §. 173 al codului penal, adecă delictul rĕsvrătirii contra instituţiunilor constituţionale?

3. Este acusatul vinovat de acest delict?

4. Sûnt juraţii convinşi că articolul încriminat conţine delictul agitaţiunii la ură contra naţionalităţii maghiare, urmărit de §. 172 al codului penal?

5. Este acusatul vinovat de acest delict?

Apĕrătorul Dr. Miloş Stefanovicĭ a mai propus următoarea întrebare combătută de procuror: Sûnt juraţii convinşi, că articolul a fost scris sub impresiunea volniciilor din Hluboka? Tribunalul retrăgêndu-se a hotărît a nu admite această întrebare, căci ea nu se rapoartă la meritul acusei, ci poate fi considerată numai la mĕsurarea pedepsei, ceea-ce însĕ nu e treaba juraţilor.

Dr. Stefanovicĭ din pricina acestei hotărîri, precum şi pe motivul că acusatorul ear' nu apĕrătorul a avut cuvêntul din urmă, a insinuat cerere de nulitate fără de a mai aştepta verdictul juraţilor.

După un resumen scurt şi obiectiv al presidentului, care peste tot s'a străduit sĕ conducă pertractarea în toată regula şi a îndrumat energic la ordine pe câţiva şovinişti aflători în sală, care au dat câteva semne, altcum destul de slabe, ale patriotismului lor, juraţii s'au retras şi după consultare bătĕtor la ochi de lungă, a rĕspuns unanim cu da la întrebările 1, 5 şi 6 şi cu 9 contra 3 voturi la întrebările 3 şi 4.

Pe basa acestui verdict tribunalul, după o deliberaţiune asemenea neobicĭnuit de lungă a pronunţat următoarea sentenţă:

Svetozar Hurban Vajanski se condamnă pentru delictele §lor 172 şi 173 din codul penal după normele §-lor 96, 97, 102 şi 20 din codul penal la un an închisoare de stat, 300 fl. amendă bănească şi în cas de neplătire la alte 30 de ḑile închisoare de stat precum şi la spesele procesului evaluate cu 252 fl. 50 cr. Totodată se îndatoreză a publica această sentenţă în cel mai de aproape număr al lui „Narodnie Noviny“ şi anume în textul original maghiar şi în traducere autentică slovăcească.

În motivare tribunalul a recunoscut ca momente atenuante, că acusatul nu a mai fost pedepsit şi că articolul a fost scris în agitaţia produsă de impresia celor întêmplate în Hluboka. Momente agravante nu au fost nice unul. Procurorul aflase însĕ că nu este nici unul atenuant, ci numai agravant acela, că delictele imputate au fost comise sistematic un şir lung de ani de-arîndul.

Cu aceste am fi terminat. Restă numai sĕ mai amintesc, că representanţii poporului slovac, care au venit sĕ asiste la judecata ce s'a ţinut asupra causei lor, au observat o atitudine foarte vrednică. Calmi, liniştiţi, fără sgomot, fără provocare, au dovedit cu toate acestea prin tote mişcările lor că sciu şi voesc sĕ se scie că nu un om, ci poporul lor întreg este pe banca acusaţilor. Manifestaţiuni sgomotoase şi demonstraţiuni altcum nu au avut loc nici din partea şovinistă. După terminarea procesului, întêmplată aproape de oarele 3 dimineaţa, Slovacii cu acusatul şi apĕrătorii în frunte au eşit în şir din sală şi au trecut prin spalierul „patrioţilor“, dar' nici o voce, nici un sgomot nu s'a auḑit.

De, tot este o distanţă bunicică dela Dobriţin până la Pressburg.

Studenţii români din Dobriţin.

(Raport special al „Tribunei“)

Dobriţin, 19 Decemvrie n.

După-cum e cunoscut, studenţii dela academia de drept din Dobriţin au proscris pe colegii lor români. Tocmai se pregătiau sĕ-'şi continue opera începută, adecă sĕ ceară dela corpul profesoral eliminarea acelor tineri, ear' în cas când corpul profesoral nu li-ar împlinì această cerere a lor, vor recurge la episcop şi ministru; când în ḑiua de 28 Noemvrie dimineaţa se putea ceti pe tabla neagră a academiei o publicaţiune a directorului academiei Dr. Erdös József, în care provoacă pe studenţii dela academia de drept sĕ se adune în sala II. după ameaḑi la 2 oare. Pe publicaţiune era expusă şi causa conchemării, îşi poate deci închipuì onor. public cât de mulţi s'au adunat.

Erau oarele 2; sala plină de deabia te puteai mişca. Întră directorul însoţit de seniorul şcoalei Ludovic Dézsi. În o vorbire scurtă arată, că corpul profesoral a aflat cu cale a se interesa de cestiunea aceasta şi a şi adus următoarea hotărire: „Corpul profesoral declară hotărîrile aduse de studenţii academici de drept de nimicite din causă de erori de formă; transpune resolvarea cestiunii juriului de onoare, ca unicului for competent a judeca în afaceri de soiul acesta, a cărui hotărîre însĕ va avè sĕ fie supusă aprobării corpului profesoral; se opresce totodată ţinerea de ori-ce alt soiu de adunări în causa aceasta“.

Hotărîrea fu primită cu aplause şi strigăte teribile de „*Éljen!*“ „*Éljen a tanári kar!*“ „*Eljen az igazgató ur!*“ „*Abcsug az oláhokkal!*“ şi altele.

Juriul de onoare se şi apucă de lucru, îi lipsiau însĕ statutele. Se apucară deci în 3 şedinţe şi îşi formară statutele. În ce sens vor fi compuse aceste statute nu cere nici o explicare. Născêndu-se divergenţe, compunerea statutelor a ţinut mult timp, aşa încât sosind vacanţele, chestia rĕmâne până după Crăciun.

Pertractarea cestiunii va fi un proces în toată regula. Toate acele societăţi, ai căror membri ar dorì ca tinerii români sĕ nu mai fie în sinul lor, vor trimite câte un acusator, care va avè sĕ-'şi ţină vorbirea de acusare şi sĕ dee expresiune dorinţei membrilor societăţii sale.

Tinerii români vor avè sĕ aleagă din sinul lor unul care sĕ rĕspundă la acuse prin o vorbire de apĕrare. În urma înţelegerii reciproce, cu vorbirea de apĕrare este însărcinat tinĕrul Alexandru Pop, jur. curs. II.

Foile dobriţinene toate strigă contra tinerilor români, şi dau expresiune firmei lor convingeri că juriul de onoare va condamna pe tinerii români. Aşa „Debreczeni Hirlap“ în numĕrul seu dela 29 Noemvrie luând notiţă despre această hotărîre a corpului profesoral, termină astfel: „Tinerimea cu îndestulire luă spre sciinţă hotărîrea, pentru-că fiecare e pe deplin convins, că precum curtea cu juraţi compusă din cetăţenii oraşului Dobriţin, aşa şi juriul de onoare constituit din studenţii academiei de drept cu unanimitate îşi va aduce hotărîrea, în care patriotismul şi iubirea de patrie maghiară vor afla adevĕrată expresiune“.

CRONICĂ

Dela Curte. Se depeşează din Viena cu data de 18 c. că M. Sa Monarchul a primit în acea ḑi înainte de ameaḑi în audienţă de adio de trei pătrare de oară pe ambasadorul Szögyény-Marich, care în ḑiua următoare a plecat cu familia la Berlin.

*

† Constantin Papfalvi. Biserica română unită ear' a îndurat o perdere însemnată. O figură aproape legendară, un moşneag venerabil, care a vĕḑut scoborîndu-se în mormênt patru archierei în decursul preoţiei sale de 65 de ani, prepositul şi canonicul Constantin Papfalvi a încetat din vieaţă. Numele rĕposatului este strîns legat de toate fasele istoriei bisericii şi poporului seu, mai dela începutul secolului. Epoca mişcărilor de sub episcopul Leményi, evenimentele din 1848, restaurarea metropoliei unite, luptele naţionale din anii 60 Constantin Papfalvi le-a vĕḑut pe toate şi la multe a avut parte considerabilă. În acelaşi timp regretatul canonic s'a distins totdeauna prin bunătate de inimă şi prin sentimente nobile. Din neînsemnatele sale venituri canonicesci a ajutorat mulţime de tineri lipsiţi de mijloace, a făcut fundaţii, a clădit biserici etc. Toată vieaţa lui de aproape 90 de ani a fost plină de fapte frumoase şi românesci. De aceea perderea lui, deşi ajuns la extrema lungime a vieţii lumesci, este dureroasă pentru uniţi şi pentru toţi Românii. Despre moartea lui Constantin Papfalvi capitolul metropolitan din Blaj a exmis următorul anunţ funebral:

Capitolul metropolitan gr.-cat. de Alba-Iulia şi Făgăraş cu adûncă întristare anunţă adurmirea în Domnul a iubitului confrate reverendisimul domn *Constantin Papfalvi*, preposit şi canonic al bisericii catedrale metropolitane din Blaj, decan catedral, membru fundator al „Asociaţiunii transilvane pentru literatura română şi cultura poporului român“ şi asesor al sfântului scaun metropolitan, urmată după un morb scurt, aḑi după ameaḑi la 2 oare în anul 89 al etăţii şi 65 al preoţiei sale, după-ce fu provĕḑut cu Sfintele Sacramente ale muribunḑilor. Osemintele adurmitului se vor înmormênta în 22 Decemvrie st. n. la 1 oară după ameaḑi. Blaj, 20 Decemvrie 1892. Fie-'i ţĕrîna uşoară şi memoria binecuvêntată.

*

Regularea salarelor învĕţătorilor în Ungaria. Comisiunea şcolară a camerei maghiare, în şedinţa sa dela 19 c., a stabilit textul proiectului de lege privitor la regularea salarelor învĕţătorilor dela şcoalele comunale şi confesionale. Referent a fost ales Ernestin Kammerer, care va representa decisiunile acestei comisiuni în comisiunea financiară.

*

Crisa parlamentară în Cisleithania. Scirea că guvernul austriac va face noue încercări pentru formarea unei majorităţi parlamentare se confirmă tot mai mult. După un comunicat oficios, în decursul vacanţei parlamentare, care va dura până la 17 Ianuarie, contele Taaffe va negocia în acest scop cu capii partidelor moderate din Cisleithania. Majoritatea viitoare se va forma prin fusiune şi va consista din acei membri ai stângei germane, ai cluburilor Coronini, polonez şi Hohenwart, care se vor declara de acord cu noul program ce se va stabilì. Cehii-tineri vor fi excluşi din toate combinaţiile. Majoritatea la început va fi numai o majoritate de afaceri, se va desvolta însĕ cu timpul într'o majoritate politică. Programul va conţinè un şir de puncte negative şi positive, care vor avè sĕ fie în deplină consonanţă cu partidele pregătite pentru majoritate şi vor fi stabilite în comun acord cu guvernul.

*

Concurs. În conformitate cu conclusul luat în şedinţa adunării generale a despărţĕmêntului XIII. (Abrud) ţinută la Bistra în 6 Noemvrie n. 1892, se escrie concurs pentru premiul de 2 galbini împĕrătesci oferit de dl Alexandru Filip, advocat în Abrud, acelui învĕţător român, care va produce resultate mai îmbucurătoare în ramul pomologiei. Condiţiunile sûnt următoarele: *1)* Concurentul sĕ fie domiciliat pe teritorul despărţĕmêntului XIII. (Abrud). *2)* Prin atestat

subscris și întărit de parochul local, vidimat de antistia comunală și oficiul pretorial cercual să dovedească că dintre oltoi s'au prins cel puțin 150 de mlădițe. Mlădițele oltoite pot fi meri, peri, cireși, pruni, caise adecă persici de vară și altele. Cei care doresc a obține premiul de 2, au să-'și înainteze petițiile în condițiile arătate, subscrisului director al despărțământului cel mult până în 15 Iunie n. 1893. Din ședința comitetului cercual XIII. (Abrud) a „Asociațiunii transilvane", ținută în 12 Decemvrie n. 1892, A. Filip, director; Dr. Vasile Fodor. actuar.

*

De ale Kultur-egylet-ului. Filiala din Deva a *Kultur-egylet-ului* ardelenesc 'și-a ținut la 18 c. adunarea sa generală. Președintul contele Kuun Lajos a deschis adunarea printr'un discurs, în care a făcut un essay la istoria înainte de timpul arpadienilor. S'a cetit apoi raportul anual despre „activitatea culturală" a reuniunii. Adunarea s'a încheiat printr'o conferență a lui Réthy Lajos, căreia a urmat un banchet.

*

Alegerile comunale în Arad. La 18 c. a avut loc alegerile pentru representanța orășenească în Arad. După-cum se anunță de acolo, partidul liberal a învins numai în cercul prim, în vreme-ce în celelalte trei a învins opositia.

*

Căile ferate de stat ungare. La 1 Ianuarie 1893 va întra în vigoare un nou regulament de exploatație pentru căile ferate de stat ungare. În urma aceasta se vor face următoarele modificări în tarifele actuale ale căilor ferate: pentru copii în etate până la 4 ani nu se va mai plăti nici o chirie de călătorie; dacă un călător se urcă în tren fără bilet de călătorie și aceasta o anunță imediat conductorului, va plăti numai atunci o taxă de 50 cr. resp. 60 cr. dacă prețul de călătorie ce are să plătească e cel puțin de 50 resp. 60 cr.; dacă prețul călătoriei e mai mic, se va plăti numai chiria de călătorie îndoită; asigurarea valorii și predării la timp va înceta și în locul aceleia se va întroduce declarațiunea interesului predării, pentru care e a se plăti un adaos de 5 cr. pro miia din valoarea declarată de fiecare 200 de chilometri începuți.

*

Călugărul grec, despre care am amintit în foaia noastră, ni-se scrie că umblă acum prin sate să adune milă pentru o școală grecească din Asia-mică. El arată pretutindeni patalamaua ce 'i-a dat-o părintele metropolit Miron și înșeală în chipul acesta poporul, dicând că are să le facă slujbe pe la mănăstirile din sfântul munte celor care îi vor da milă. Atragem atenția primarilor să isgonească pe acest șarlatan grec, care de altfel dela autoritățile comitatense n'are certificat. Autoritatea comunală din Rășinari auzim că 'l-a și tractat după-cum merită: 'l-a dat afară din comună.

*

Scire diaristică. Cetim în *„Gazeta Bucovinei"*: Dela 1 Ianuarie st. v. 1893 va apărè în Cernăuți de două-ori pe lună „Deșteptarea", foaie pentru trebuințele poporului dela țeară.

*

Societatea academică „Bucovena", scrie *„Gazeta Bucovinei"*, 'și-a ținut comersul ei festiv în 14 l. c. în pavilonul hotelului Weiss pe lângă o participare foarte numeroasă a inteligenței rutene din loc și giur. Dintre Români au luat parte domnul prof. Constantin Popovici, ca representant al universității; dl G. Reus de Mîrza, cav. de Bruckenthal, Pompiliu Piposiu, Dr. Nico cavaler de Preda, C. Popovici, representanții societăților „Junimea" și „Academia ortodoxă", în număr de peste 20, în frunte cu președinții lor Aleco Popovici și Toader Bălan, apoi representanții societăților academice „Arminia" și „Hygiea". Între multele toaste, ținute în limba ruteană și germană, amintim toastele ce s'au ridicat pentru Maiestatea Sa, pentru universitate, pentru prosperarea societății „Bucovena", pentru buna înțelegere ntre poporul român și cel rutean din Bucovina, pentru poporul rutean dela țeară, pentru societățile academice ce erau representate la comers etc. Pe la sfîrșitul părții oficiale s'au cetit aproape 20 telegrame și scrisori de felicitare din Kiev, Leov, Viena, Seraievo, Praga, Colomea, Stănești etc. La 1 oară d. m.-nopții s'a început partea socială a comerciului care a durat până în ori de zi.

*

Căsătoria principelui moștenitor al României. Relativ la căsătoria moștenitorului de tron român *„Timpul"* ce am primit astăzi aduce următoarele amănunte:

M. S. regele va pleca la Sigmaringen în ziua de 21 Decemvrie, dl Lascar Catargiu va pleca împreună cu suveranul.

Cu prilegiul căsătoriei principelui Ferdinand nu vor fi alte sărbări la Sigmaringen decât mare prânz de gală și o primire oficială la castel. Tînăra pereche va pleca imediat la unul din castelurile principelui Leopold. Nu se scie încă data definitivă la care noii căsătoriți vor sosì în țeară. Se crede însă că vor sosì în țeară pe la 20 Ianuarie st. v.

Asemenea vor asista la căsătoria prințului Ferdinand președintii senatului și al camerei, precum și d-nele Maria Cantacuzino născută Mavros, și dna Greceanu născută Steghe, care vor fi atașate pe lângă persoana princesei Maria.

A doua zi după căsătorie, M. S. regele va pleca la castelul dela Segenhaus spre a visita pe M. S. regina și se va întoarce în țeară pe la Bobotează.

Cu ocasiunea sosirii noilor însurăței în țeară, li-se va face o primire strălucită atât la graniță cât și în Bucuresci. Se vor da mai multe sărbări și baluri la palat.

Prin Februarie se crede că prințul Ferdinand se va duce cu grațioasa sa soție la Iași, unde vor sta câtva timp.

Din subscripțiunea făcută pentru darul de oferit A. S. R. principesei Maria s'au încassat până acum aproape 180.000 lei. Se crede că suma întreagă va trece peste 240.000 fr. Din banii ce vor trece peste 200.000 lei se va plăti casseta de aur și petri prețioase ce se execută la Froment Meurice și despre ale cărei desemnuri se zice că sînt admirabile.

*

Căsătoria principelui Ferdinand al Bulgariei. *„Egyetértés"* dă ca sigură scirea că revisuirea constituției bulgare ar sta în legătură cu căsătoria iminentă a principelui Ferdinand. După foaia maghiară, e deja fapt complinit că principele Ferdinand se va căsători cu o princesă engleză și că una dintre condițiunile principale ale acestei căsătorii ar fi dispositia cu privire la confesiunea principelui. În Sofia se fac deja pregătirile pentru căsătorie și s'ar fi comandat deja și mobiliarul pentru tînăra pereche.

*

Un congres al Slavilor. Cetim în „Agramer Tagblatt": După-cum anunță foi poloneze, va să zică un isvor la toată întêmplarea nesigur, din incidentul iubileului iminent, în 1893, de douăzeci-și-cinci de ani al reuniunii slave de binefacere din Petersburg, se plănuesce ținerea unui congres general slav, la care vor fi învitați și representanții cei mai distinși ai Slavilor din Austro-Ungaria.

*

Conjurațiune. Se depeșează din Viena: *„Deutsche Zeitung"* lasă să 'i-se anunțe din Budapesta despre o conjurațiune în contra Austriei, ce s'ar plănuì de către emigranți muntenegreni și bosniaci pe teritorul sêrbesc. În fruntea conjurațiunii, care a răspândit o proclamațiune agitătoare în întreagă Bosnia și Ertegovina, ar sta cunoscutul archimandrit Pelagse. În urma aceasta trimisul austriac Thömmel ar fi exoperat dela guvernul sêrbesc promisiunea că după alegeri va expulsa emigranții. Deocamdată li-ar fi detras subvențiunea de până acum". Va fi și aceasta o minciună jidănească!

*

Influenza. Se anunță din Oradea-mare că acolo grasează influenza în măsură foarte mare. Până acum s'au ivit mai multe îmbolnăviri.

*

Dl Gladstone, ministrul-president englez, după-cum se depeșează din Londra, va petrece din considerațiuni sanitare trei săptămâni în Biarritz.

*

Tâlhar condamnat. Tabla regeasca din Seghedin a condamnat pe faimosul bandit Farkas János, care a fost acusat pentru 43 crime, la 10 ani de temniță. Farkas a fost acusat și de omorîrea unui gendarm. Tabla regească 'l-a achitat însă de această acusă.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Corpul învățătoresc din Tilișca își ține de plăcută datorință a exprima mulțumita sa dlui Ioan Manta, paroch gr.-or. în Gurarîului, care în urma producțiunii musicale-teatrale, ținută în 30 August v. în Săliște, a binevoit a contribuì pentru școala gr.-or. din Tilișca suma de 2 fl. v. a.

Tilișca, în 7 Decemvrie 1892.

În numele corpului învățătoresc:

Ioan Bratu,
învățător.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI".

Budapesta, 21 Decemvrie n. În suburbiul Iosefin se va face balotagiu între Mezei și Krauss. Suburbiul Teresian a ales astăzi unanim de deputat pe secretarul de stat Andrássy.

Budapesta, 21 Decemvrie n. (Raport despre holeră.) Ieri au fost 4 îmbolnăviri de holeră.

Praga, 21 Decemvrie n. Organele Cehilor-bătrâni și Cehilor-tineri atacă în modul cel mai vehement Ungaria din causa condamnării lui Hurban.

Paris, 21 Decemvrie n. Cottu a sosit aici și a fost arestat. În ședința camerei presidentul a împărtășit că a primit cereri pentru urmărirea judecătorească a deputaților Rouvier, Roche, Grene, Proust și Duque. Camera a votat extradarea acelora. Într'o ședință agitată senatul a hotărît astăzi extradarea senatorilor Grevy, Renault și Beral. Bancherul Thiérre a mărturisit că etalonul de cecuri nu e nimicit, ci acela a fost depus la notar și secuestrat de către anchetă în afacerea Panama.

Bibliografie.

A eșit de sub tipar și se află de vêndare la **Institutul Tipografic:**

ROMÂNII LA DOBRIȚIN

sau

CONDAMNAREA Dlui Dr. V. LUCACIU,

amănunțită dare de seamă a procesului intentat dlui Dr. Lucaciu.

După raportul „Tribunei".

Amplificat și îndreptat.

Prețul 40 cr.

A apărut:

„Un păcat strămoșesc". Discurs ținut în 12 Octomvrie 1892 n., de Dr. I. G. Sbiera. Cernăuți, 1892. Tipo-litografia conces. arch. Silvestru Morariu-Andrievici.

În editura „librăriei școalelor" C. Sfetea din Bucuresci a apărut:

„Sfaturi cum să se conducă o școală din punctul de vedere al educațiunii", de I. I. Gabrielescu. Se află de vêndare la „Institutul Tipografic" în Sibiiu.

Se află de vêndare la *„Institutul tipografic":*

„Brazi și putregaiu", roman de dl *N. Xenopol.* Prețul pentru Ardeal și Ungaria 55 cr. (socotind și expedarea) în loc de 1 fl. Aceasta pentru a înlesnì cât se poate de mult cetitorilor din Ardeal și Ungaria cumpărarea operelor literare din Bucuresci.

A apărut:

Raportul anual al societății academice social-literare „România Jună" din Viena pe anul 1891/2.

A apărut:

Intimpinare la acusările ce face dl I. Nădejde Dicționarului latin-român de Popilian. Craiova, 1892. Tipo-litografia națională Ralian și Ignat Samitca.

Extrase din foi bisericesci și școlastice.

Post vacant:

— Un post de paroch gr.-or. în parochia de cl. a III-a din comuna Chevereșul-mare, protopresbiteratul Buziașului (diecesa Caransebeșului.) Emolumentele sînt: o sesiune parochială; stola și birul usuat. Preotul alegênd va primì deocamdată pe lângă stola și birul parochial numai 10 jugăre de pământ din sesiunea parochială, ear' celelalte parcele din sesiunea parochială numai după depurarea restanțelor de dare, de ecuivalent etc.

Petițiunile sînt a se subșterne până în 16 Ianuarie 1893 oficiului protopresbiteral gr.-or. al Buziașului în Gilad p. u. Ciacova.

Călindarul zilei.

10/22 Decemvrie 1892.

Iulian: Mci. Mina și Ermog.

Gregorian: Demetriu.

Soarele: resare 8.07, apune 3.56

Buletin meteorologic.

Sibiiu, 21 Decemvrie n. 8 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.1)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția ventului
Observată	Diferența din prejmă			
725.2	+4.3	—2.0	+5.6+1.6	V

Din țeară 18 Dec. n. 8 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vêntul	
			direcția	tăria
Budapesta . .	779	+ 12.2	—	—
Sătmar . . .	780	+ 12.0	—	—
Cluj	782	+ 19.6	—	—
Orșova . . .	780	+ 12.4	—	—
Arad . . .	779	+ 9.4	SO	1
Panciova . .	778	+ 11.4	S	3

Sosiți în Sibiiu.

La 21 Decemvrie n.

Hotel *„Neurihrer".* Deutsch, comerciant, din Făgăraș. Fürst, comerciant, din Viena. Kunst, comerciant, din Budapesta. Grünfeld, comerciant, din Mediaș. Lang, din Agnita. Bacsilla, maior, din Orăștie.

Hotel *„Meltzer".* Rasoiu, din Săliște. Albert, din Aiud. Theodosiu, din Hațeg. D-na Kohn, cu fiica, din Sâmbătă.

Economie.

Casa de economie a statului din Bucuresci. Situația acestei case la 31 Octomvrie 1892 arată după *„Curierul Financiar"*, cifrele acestea:

Livrete în circulație la 1 Octomvrie	74.987
Livrete liberate în cursul lunei Oct.	2447
Total livrete	77.464

Livrete anulate în cursul lunei Octomvrie 1463. Livrete rămase în circulație la 1 Noemvrie 76.001.

Sumele depuse până la 1 Octomvrie	lei	17,929.819
Sumele depuse în cursul lunei Octomvrie	lei	855.427
Total	lei	18,785.246
Restituiți în cursul lunei Oct.	lei	819.698
Suma rămasă la 1 Noemvrie	lei	17,965.548

Afară de centrala Bucuresci, unde depunerile, dela înființarea casei și până aci, se urcă la suma de 6,590.662 lei, județele care au depus cea mai mare sumă sînt Brăila, care figurează cu 1,173.035 lei, și Doljiu care figurează cu suma 1,103 892 lei. Ear' județul care a depus mai puțin este R.-Sărat care figurează cu 74.673 lei.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuite în 5 Dec. v. 1892.

A. Embericos lui L. & M. Feitler, grâu 3000 hect., 7.80 lei. C. G. Haracopol lui L. & M. Feitler, grâu 4200 hect., 9.25 lei. C. Cotis lui L. & M. Feitler, grâu 1350 hect., 9.60 lei. C. Cotis lui L. & M. Feitler, grâu 2750 hect., 10.40 lei. C. Cotis lui L. & M. Feitler, grâu 3000 hect., 10.70 lei. C. Cotis lui L. & Feitler, grâu 2200 hect., 8.60 lei. V. P. Sasu lui L. Dreifus & Co., porumb 2000 hect., 5.60 lei. M. I. Marghiloman lui Jeiteles grâu 2800 hect., 11 lei. M. I. Marghiloman lui Jeiteles, grâu 1250 hect., 8.10 lei. Bril. & Reivich lui M. Reischer & Co., orz 6000 hect., 5.25 lei. P. D. Vamvuris lui Peiranu fiii & Co., porumb 2900 hect., 6.20 lei. P. D. Vamvuris lui Peiranu fils & Co., porumb 11.400 hect., 6.20 lei. Copsida lui L. Mendl & Co., porumb 2520 hect., 6.32½ lei. Copsida lui L. Mendl & Co., porumb 2100 hect., 6.32½ lei. G. Grosovici lui I. Zoref, grâu 1250 hect., 8.10 lei. C. G. Haracop. lui Peirano fils & Co., porumb 2200 hect., 6.12½ lei. Frații Bach. lui L. Mendl & Co., porumb 1800 hect., 6.37½ lei. Frații Bach. lui L. Mendl & Co., porumb 2100 hect., 6.40 lei. Frații Bach. lui L. Mendl & Co., porumb 2530 hect., 6.52½ lei. Archbold & Youghapérian lui L. Dreifus & Co., porumb 2450 hect., 6.15 lei. Haracopulo lui Jeiteles, grâu 4200 hect., 9.25 lei. U. I. Negroponte lui M. Wechsler, grâu 3800 hect., 8.30 lei. U. I. Negroponte lui F. Carnevali, grâu 2160 hect., 10.20 lei. Frații Bach lui I. Miles & Fiu, grâu 1260 hect., 8.05 lei. Frații Bach lui E. Mendl & Co., porumb 1800 hect., 6.37½ lei. Frații Bach lui E. Mendl & Co., porumb 2100 hect., 6.40 lei. Frații Bach lui E. Mend & Co., porumb 1260 hect., 6.52½ lei. Frații Asimacop. lui E. Mendl & Co., porumb 1500 hect., 6.20 lei.

Pretul mărfurilor.

Piața din Sibiiu. Dela 20 Decemvrie Grâu frumos 76 până 80 chilo fl. 5.— până 5.60, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.10 până 4.70, săcară 70 până 74 chilo fl. 3.— până 3.40, ovăs 42 până 48 chilo fl. 1.80 până 2.20 cucuruz 70 până 74 chilo fl. 3.— până 3.30, mălaiu 78 până 82 chilo fl. 4.— până 4.50, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.30 până 1.50, sămență de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.50 până 5.50, mazăre 76 până 80 chilo fl. 6.50 până 7.50, fasole 76 până 80 chilo fl. 3.50 până 4.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.80 până 15. , făină nr. 1 fl. 14.60, făină nr. 3 fl. 13.—, făină nr. 5 fl. 10.— slănină 100 chilo fl. 50.—. până 52.—, unsoare de porc fl. 54.— până 56, seu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—, seu de lumini fl. 33.— până fl. 34.—, lumini turnate de seu fl. 38.—. până fl. 40.—, săpun fl. 20 până 30.—, fên 100 chilo fl. 1.20 până 1.60, cânepă fl. 32.— până 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.25 până 3.50, spirt p. 100 L. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 48 cr. până 52, carnea de viței 45 până 60 cr., carnea de porc 40 până 44 cr. carnea de berbece 24.— până 26 cr., ouă 10 cu 33 până 35 cr.

Târgul de rîmător în Steinbruch. În 27 Octomvrie n. s'au notat: unguresci bătrâni grei —.— cr. până —.— cr., unguresci grei tineri 45.— cr. până 45.½ cr. de mijloc —.— cr. până —.— cr., ușori 47.— cr până 48.— cr., marfă țerănească grea —.— cr până —.— cr., de mijloc 44½ cr. până 45½ cr ușoară 46— cr. până 47.— cr., românesci, de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr., până —.— cr., transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sêrbesci grei 44 cr. până 44½ cr. transito de mijloc 45½ cr. până 45 cr., transito ușori 45.— cr. până 46.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 19 Dec. n. 1892.

Mărfuri	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până	Calitatea per Hect.	Prețuri per 100 chilo dela	până
Grâu						
Bănățenesc vechiu	74	—.—	—.—	75	7.15	7.25
Grâu dela Tisa „	74	—.—	—.—	75	7.25	7.35
Grâu „ Pesta „	74	—.—	—.—	75	7.20	7.30
Grâu de Alba-Reg. „	74	—.—	—.—	75	7.20	7.30
„ „ Bacica „	74	—.—	—.—	75	7.25	7.35
Grâu ung. de Nord	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—

Semințe, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Săcară		70—72	6.20	6.40
Orz	Nutrețe	60—62	5.10	5.35
„	de vin	62—64	5.55	6.10
„	de bere	64—66	6.30	7.50
Ovăs	—	39—41	5.60	5.90
Cucuruz (porumb)	bănățean	75	4.70	4.75
„	de altcum	73	4.65	4.70
Meiu		—	—.—	—.—
Hrișcă		—	—.—	—.—

Marfa pe termin.			Bani per 100 chilogr.	Marfă per 100 chilogr.
Grâu	de toam.		7.50	7.52
„	de primă.		7.37	7.39
Cucuruz	Sept.-Oct.		—.—	—.—
„	Maiu-Iun.		4.76	4.77
Ovăs	de primă.		5.45	5.47
„	Aug-Sept.		11.45	11.55

Producte diverse	Soiul	Oarne. dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	46.—	52.—
„	roșie	70.—	76.—
Oleu de rap.	rafinat	32.—	33.—
Uns. de porc	dela Pesta	53 50	54.—
„	dela țeară	—.—	—.—
Slănină	uvântată	44.—	44 50
„	afumată	49.—	50.—
Seu		35.—	36.—
Prune		—.—	—.—
Lictar	slavon, nou	21.—	22.—
„	bănățenesc	21.—	21 50
Miere	brută	—.—	—.—
„	galbină străcurată	—.—	—.—
Ceară	de Roseuau	140.	141
Spirt	brut	14.—	14 25
„	Drojdiuțe de spirt	16.75	17 25

Prețul pe 100 chilograme.

Cursul pieței din Sibiiu.

Din 20 Decemvrie n. 1892.

Hârtie-monetă română . .	Cump.	9.45	vênd.	9.52
Lire turcesci	„	10.65	„	10.70
Imperiali	„	9.65	„	9.70
Ruble russesci	„	1.19	„	1 20

Bursa de Budapesta.

Din 19 Decemvrie n. 1892

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	113 95
„ „ hârtie „ 5%	100.55
Împrumutul căilor ferate ung.	121.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	119.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100 90
Bonuri rurale ung.	94 75
„ „ croato-slavone	97.—
Obligațiunile desp. regaliilor	100.55
Împrumut cu premiu ung.	143.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.—
Renta de hârtie austriacă	97.75
„ de argint austrincă	97.25
„ de aur austriacă	116.—
Losurile austriace din 1860	155.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1051.—
„ „ de credit ung.	362.75
„ „ „ „ austr.	315 60
Scrisuri fonciare ale institut. de cred și economii „Albina"	101.—
Argintul	—.—
Galbeni împărătesci	5.67
Napoleon-d'ori	9.55
Mărci 100 imp. germane	59.—
Londra 10 Livres sterlingi	—.—

Bursa de Viena.

Din 19 Decemvrie n. 1892.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	113 95
„ „ hârtie „ 5%	100.40
Împrumutul căilor ferate ung.	121.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	119.10
(Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost. ung. 2-a emisiune)	101.—
Bonuri rurale ung.	94 45
„ „ croato-slavone	105.50
Împrumut cu premiu ung.	143.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.—
Renta de hârtie austriacă	97 85
„ „ argint austriacă	97 45
„ „ aur austriacă	116.15
Losuri austr. din 1860	—.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1050.—
„ „ de credit ung.	363.50
„ „ „ „ austr.	316.—
Argintul	—.—
Galbeni împărătesci	5.67
Napoleon-d'ori	9.57
Mărci 100 imp. germane	59.05
Londra 10 Livres sterlingi	120.25

Bursa de Bucuresci.

Din 16 Noemv. st. v. — 4 oare p. m.	Cassa	Oficin
Renta rom. per 1875 5%	99.—	—.—
Renta română amort. 5%	96½	—.—
„ (Schuldverschreib.)	—.—	—.—
Oblig. de stat. C. F. R. 6%	102½	—.—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	—.—	—.—
Împrumutul municipal 5%	—.—	—.—
Scrisuri func. rurale 7%	98.—	—.—
Scrisuri func. rurale 5%	104.50	—.—
Idem urbane 7%	102.—	—.—
„ 6%	93.—	—.—
„ 5%	84.—	—.—
Banca Nat. (500 lei vêrs. într.)	1673	—.—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vêrs.)	398	—.—
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vêrs.)	410	—.—
Soc rom. de reasig.	101	—.—
Soc. r. de con. (250 lei vêrs.)	—.—	—.—
Oblig. Cassei Pensiunilor	—.—	—.—
Agio	—.—	—.—
Schimb		
Londra 3 luni	—.—	—.—
„ cek	—.—	—.—
Berlin 3 luni	—.—	—.—
„ cek	—.—	—.—
Paris 3 luni	—.—	—.—
„ cek	—.—	—.—
Viena	—.—	—.—
„	—.—	—.—
Agio	—.—	—.—

Pentru redacțiune responsabil: **Andreiu Balteș.**

La domnul EMILIAN MICU în Kissoda p. u. Temesvár

[5604] 3—3

se află de vêndare următoarele cărți din biblioteca sa și anume:

		fl. cr.
1.	Alaviţa sufletească, Sibiiu 1803 4° lips. pag. 49, 50 și 245 până în fine exemplar vechiu.	3.—
2.	Antwort auf die Angriffe einiger Romanen gegen die Einheit der Hierarchie. Wien 1851. (Contra Șaguna).	1.—
3.	Arĕtarea că Valahii sau Românii nu-'s de viță Romani de S. (ava) T. (ökölyi). Buda 1827, rom. și nemțesce.	3.—
4.	Arbore G. G., Noțiuni de Istoria literaturii românesci. Galați 1886	1.20
5.	Bariţiu G., „Observatorul“, 1882, lipsesce nr. 12 și 73,	4.—
	Bariţiu G., anii 1883, 1884 și 1885 legați laolaltă în ½ pele.	12.—
6.	Barak Ioan, Moartea Polixenii Radac, o domniță născută de Baron Radac în țeara Ardealului, întêmplată în 1803, în stihuri alcătuită de I. Barak, translator magistratual din Brașov, manuscript vechiu.	5.—
7.	Bobb Ioan, Forma clerului și a păstorului bun cu strădania Preasfinţitului domn I. Bobb, vlădicul Făgărașului. Blaj 1809, trei părți pag. 552 foarte curate.	
8.	Boliac C. Expatriatul, Brașov 1849, nrii 1, 2, 7, 10, 11 și 12 à	—.50
9.	Bolintineanu D., Poporul suveran, foaie, Bucuresci 1848, nrii 1, 2, 5, 7. à	—50
10.	Bucovna., Ântâia învĕțătură a celor-ce vor sĕ învețe carte, cu multe folositoare și trebuincioase învĕțături, manuscript foarte vechiu leg. în pele.	10.—
11.	Bujor A., Dacia Traiană, considerațiuni politice. Roma 1873.	1.—
12.	Carte de învĕțături creștinesci despre disertațiunea lumii din stele, scripturi culese în limba românească de Ioan Bobb, vlădicul Făgărașului, Blaj 1806. 4°	6.—
13.	Catechismul mic sau scurta pravoslavnica mărturisire a legii grecesci neunite (de sfântul sinod dela Carloveț la 1774 întărit). Viena 1777, în trei limbi, sêrbesce, românesce și nemțesce, legat, bine păstrat (primul catechism în felul seu în limba rom.)	5.—
14.	Clain Samuil, Biblia Mare, Blaj 1795 folio	30.—
15.	Clain Samuil de Sad, Propovedanii la îngropăciunea oamenilor morți, ed. II. Sibiiu 1842. 4°	5.—
16.	Clain Samoil, Cuvêntare despre posturile bisericii grecesci a Rĕsăritului, Buda 1828. 8°	3.—
17.	Diaconoviciu Loga C., Ortografia sau dreapta scrisoare pentru îndreptarea scriitorilor limbii românesci, Buda 1818 (prima carte de ortografie în limba rom.)	3.—
18.	Diaconoviciu Loga C., Epistolarul românesc pentru a face tot felul de scrisori, Buda 1841	2.—
19.	Euchologion adecă molitfelnic, Bucuresci 1722 (cândva proprietatea lui Patrichie Popescu), exemplar bine conservat complet.	4.—
20.	Fabiola sau biserica Catacumbelor de N. Wiseman, trad. de teologii din Viena, Viena 1863, pag. 472	3.—
21.	Foaia Duminecii spre înmulțirea cea deobște folositoare cunoscința, Brașov 1837, lipsesc pag. 7, 8, 9, 10, 15, 17, 18, 23, 24, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 127, 128, 129, 130, 147, 148 și până în fine. Prima foaie în limba românească ilustrată	2.—
22.	Gavra A., Lexicon de conversație religionar istoricesc, Buda. 1847 A. B., pag. 46+434 cât au apărut compl.	6.—
23.	Gavra A., Cronica Românilor de G. Sincai, ediție de Buda, 1844 pag. 708+20. 8° broșurată.	4.—
24.	Hene Fr. X., Beitrage zur Dacischen Geschichte, Hermannstadt 1836 mit alle beilagen	5.—
25.	Jorgoviciu Paul, Observații din limba românească, Buda 1799.	5.—
26.	Karkaleki Z., Biblioteca românească, Buda, partea I. și II. 829.	2.—
27.	Lexicon românesc, latinesc, unguresc și nemțesc, care de mai mulți autori în cursul a 30 ani s'a lucrat (Samoil Clain, V. Colosi I. Corneli, Petru Maior, I. Teodoroviciu, A. Teodori), Buda 1825, pag. 8+VIII.+103+771 legat ½ pele curat și bine păstrat.	12.—
28.	Maior Petru, Propovedănii la îngropăciunea oamenilor morți, Buda 1809, legată laolaltă cu Didachii, adecă învĕțături pentru crescerea pruncilor, Buda 1809, legată 4°	8.—
29.	Maior Petru Didachii adecă învĕțături pentru crescerea pruncilor, Buda 1809, separat legată	5.—
30	Maior Petru, Predice sau învĕțături la toate Duminecile și Sĕrbătorile anului, Buda 1810 și 1811, pag. 625, 3 tomuri laolaltă legate.	15.—
31.	Maior Petru, Istoria pentru începutul Românilor în Dacia, ed. I., Buda 1812.	3.—
32.	Maior Petru, Animadversiones in Recensionem Historiae de origine Valachorum in Dacia, Buda 1814, tipărită în limba latină.	4.—
33.	Maior Petru, Animadversiones manuscris nou latin.	2.—
34.	Maior Petru, Reflexiones in responsum recensentis Vienensis ad Animadversiones, Pesthini 1815, manuscris nou.	2.—
35.	Maior Petru, Contemplatio in Recensiones in Valachica anticriticam, Buda 1816, manuscris nou	2.—
36.	Maior Petru, Ortographia romana sive latino valachica una cum clavi, puse ca precuvêntare la lexiconul românesc VIII+103 Buda 1819: 1825.	
37.	Murĕșan Andreiu, Icoana crescerii rele, Brașov 1848	3.—
38.	Mangiuca S., Studii limbistice, o sută și una de etimologii revendicate elementului român, ed. II., revĕdută și îndreptată de însuși autorul, tipărită în „Luminătorul“. 1883	4.—
39.	Murĕșan A., Cincideci de etimologii de cuvinte bănățenesci de origine română, care nu sûnt întroduse în dicționare revĕdute și îndreptate de însuși autorul, tipărite în „Luminătorul“, 1884	2.—
40.	Maniu B., Rĕspuns la broșura „Care sûnt literile romane“, Timișoara 1856	1.—
41.	Murĕșan A., Proscrisul roman, dramă, Bucuresci 1880	1.—
42.	Noul testament de Racoți, 1648, Belgrad folio	40.—
43.	Neagoe Stefan, călindarul românesc cu litere romane și cirile, Buda 1831, cu portretul și tragedia lui Ladislau Corvinul	2.—
44.	Nădejde, Istoria limbii și literaturii române, Iași 1886	3.40
45.	Poesiile lui A. Pelimon, Iași 1847.	—.50
46.	Povĕțuitorul tinerimii către adevĕrata și dreapta cetire de D. Lazar, Buda 1826, ed. Z. Karkeleki	2.—
47.	Popp Dr. B., Despre tipografiile românesci, Sibiiu 1838	1.—
48.	Pap I. Sĕlăgian, scurta istorie a credinței Românilor, Blaj 1845	2.—
49.	Pap Sigismund, Cuvêntări bisericesci, Pesta 1847.	2.—
50.	Pap Ioan, Învĕțături morale, Buda 1847	2.—
51.	Papiu Ilarion A., Istoria Românilor din Dacia-superioară, două tomuri, Viena 1851—2	6.—
52.	Popa I., Calicul, foaie humoristică-satirică, Sibiiu anul I. anii II, III, IV și VIII. fiecare cu	3.— 2.—
53	Prescurta arĕtare ântâiu pentru D-deu, a doua bentru socotința lui, a treia pentru legea lui Dumnedu de Teofan Procopoviciu, archiepiscopul cetății noue din Moscva (După D. Jarcu, pag. 16 ar fi traducere de Const. Siuboni, protop. Timișoarei, Viena 1784	5 —
54.	Radu Tempea, Gramatica românească, Sibiiu 1797	8.—
55.	Rotariu Paul, „Luminătorul“, foie națională, anul I. Timișoara.	5.—
56.	Rosiu Teodor., Mitologia popoarelor din vechime, Timișoara 1862	1.—
57.	Retorica adecă învĕțătura și întocmirea frumoasei cuvêntări, Buda 1798 (de Dr. I. Molnár.)	5.—
58.	Regulament für nichtunirten Geistlichkeit graeci ritus. Vien. 1777 (Declaratorul Iliric) folio	6.—
59.	Russu I., Icoana pămêntului, 3 tomuri, Blaj 1842, pag. 1060.	6.—
60.	Sicriul de aur, carte de propovedanie la morți, Sebeșul-săsesc 1683, manc. lips. titlul precuvêntarea până la foaia a 10, lips. foaia 105, 106, 133, 134, 135 și 157 până în fine (Material bun pentru studiul limbii românesci.)	5 —
61.	Sturza D., Bibliografia numismaticei Rom., Bucuresci 1889 4° leg.	2.20
62.	Sfetnicul împĕratului tălmăcesce poporului legile cele noue, 1848	3.—
63.	Schwarz Gotofredus, Initia Religionis Cristianae inter Hungaros Eclesiae Orientalis adserta Francfurt Lipsiae 4°	6.—
64.	Șaguna, Istoria bisericii universale, 2 vol. 1860.	2 30
65.	Teodoroviciu I., Moralnice sentențe sau folosit. pilde, Buda 1813	2.—
66.	Tincovici I., Cântări dumnedeesci, Buda 1815, prima carte cunoscută de colinzi la sĕrbători.	5.—
67.	Tincovici I., Înțelepte învĕțături sau regule pentru îndreptarea năravurilor spre folosul pruncilor, Buda 1815 (două opere ale unui autor necunoscut în literatura românească.	4.—
68.	Țichindeal D., Sfaturile înțelegerii cei sănĕtoase, Buda 1802.	5.—
69.	„ „ Epitomul sau scurta arĕtare a sf. b., Buda 1808.	5.—
70.	„ „ Adunare de lucruri moralicesci. Buda 1808,	5.—
71.	Țichindeal D., Îndreptări moralice foarte folositoare, Buda 1813, legate laolaltă cu Arĕtarea despre nisce instituturi ale nației române, Buda 1813 fără punerea pe ambele nume ale autorului, ear' din contextul lor e evident, că Țichindeal e autorul lor, ear' Ioan Logofĕt, negutătorul din Timișoara a purtat numai spesele tipăririi	5.—
72.	Țichindeal D., Fabule filosofice, Buda 1814, ediția I.	5.—
73.	Urechiă V. A., Patria română, notiță etnografică literatură și istorică, Bucuresci 1868.	—.50
74.	Urechiă V. A, Istoria literaturii române, Bucuresci 1885	2 50
75.	Versiré Animelor' Romane quelor plene de bucurie intr' intimpinare Illustrissimolui și Reveritissimolui Dom'no Maximo Manoilovics qua Diecesano Episcop' al Temeșii prin Ióvan Montano Temesvár 1833. (Prima carte cunoscută ce s'au tipărit cu litere latine în Bănat)	2.—
76.	Vasiciu Dr Pavel, Antropologia, Buda 1830.	3.—
77.	„ „ Dietetica, Buda 1831	3.—
78.	„ „ Cuvêntare despre ciuma Rĕsăritului, Buda 1832.	2.—
79.	„ „ Macrobiotica sau măiestria de a lungi vieața, 2 tomuri, Brașov 1844	2.40
80.	„ „ Neputința și totala ei vindecare, Brașov 1846	2.—
81.	Alexandri V., Despot Vodă, dramă istorică, Bucuresci 1880	1.40
82.	Aaron T., Apendice la Istoria lui P. Maior, Buda 1828	2.—
83.	Aaron T., Anotări de Istoria Ecclesiastică, Pesta 1850	3.—
84.	„Aurora Română“, foaie beletristică, Pesta a. 1864 și 1865	5.—
85.	Antonescu G. M., Dicționar român, Bucuresci 1862	2.—
86.	Alexi I., Gramatica Daco-Romana sive Valachica, Viennae 1828	5.—
87.	Aschbach Dr., Trajans Steinerne Donaubrücke, Wien 1858 4°	1.50
88.	Analele Academiei-Române din Bucuresci.	
	a) Seria I-a tom. 3, 1870 (Biografia lui A. Donici)	—.60
	b) Seria II-a tom. I. 1879, Sesiunea extraordinară	1.50
89.	Bojinca D. T., Anticele Românilor 2 vol., Buda 1832/3	3.—
90.	Bojinca D. T., Rĕspundere desgurzătoase la cărtire din Halle din anul 1823, Buda 1828	2.—
91.	Bemerkungen über die von Bischof B. Moga unterlegte Bittschrift im Jahre 1837 (I. T.) Kronstadt 1890	1.—
92.	Bartalis A. Ortus et occasus imperii Romanorum in Dacia mediteranae Posonii 1787	3.—
93.	Bárány A., Torontál vármegye hajdana, Budán 1845	5.—
94.	Bárány A., Temesvármegye Emléke, N.-Becskerek 1848	5.—
95.	Böhm Leon., Geschichte des Temeser Banats, Leipzig (742 pag.) 1861, 2 Bände mit einer Karte	4.—
96.	Boleszny i, Die Donaukatharakte (Feestung: Orsova Peth. etc.) Orsova 1871	1.—
97.	Babeș V., Causa limbilor și naționalităților în Austria, Viena 1860	1.—
98.	„Biserica Ortodoxă română“ (jurnalul Sftului sinod din Bucuresci anul 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 și 9 à 4 fl.)	32.—
99.	„Biserica și Școala“, foaia bisericească a eparchiei Aradului pe anul 1877 și 1878 à 3 fl.	6.—
100.	Cornea B., Veterinar de casă pentru cai, vite cornute, oi, porci etc., Gherla 1877 (pag. 283)	1.50
101.	Cipariu T., Chrestomatia sau Analecte literare, Blaj 1858	3.—
102.	Dio Casiu, „Istoria Română“, trad. de A. Demetrescu ediția Academiei-Române, Bucuresci 1878	1.50
103.	Dreghici M, Descrierea Bănatului de Griselini, Timișoara 1881	1.—
104.	„ „ Scurtă cunoscință de Pravilă, Timișoara 1861	—.50
105.	„ „ Legile bisericesci, Timișoara 1860	1.—
106.	Die Sprache der Zigeuner, Leipzig 1887.	1.—
107.	Densusisan N., Istoria Făgărașului, Bucuresci 1885	1.20
108.	„ „ Aron, Istoria limbii și literaturii române, Iași 1885 legată	2.50
109.	Diaconovics Legea, Vieața Mântuitorului nostru Isus Christos, Buda 1831 (Pag. 326).	
110.	„ „ Gramatica românească, Buda 1823 cirile	4.—
111.	De unde nu este reîntoarcere, roman, trad. Budu, Pesta 1873	1.—
112.	Die Romänen der österreichischen Monarchie, 3. Heft, Wien 1850 (petițiunile Românilor din 1848)	1.—
113.	Enacean Genadie, Istoria mănăstirii Sinaia, Bucuresci 1884	1.30
114.	Franke H. Dr., Geschichte Traians und seiner Zeitgenossens, ed. II. Leipzig 1840, (pag. 740), legat frumos	4.—
115.	„Foaia literară“ de G. Baritiu, Brașov 1838, lips. Nr. 2, 4, 9, 12 și 20 } amĕ laolaltă legate	4.—
116.	„Foaia pentru minte, inimă și literatură“, de G. Baritiu, Brașov 1838, lips. Nr. 8, 9, 17, 18 și 19. } amĕ laolaltă legate	
117.	„Foaia pentru minte, inimă și literatură“, de G. Baritiu, Brașov, pe anii 1840, 1841, 1842 și 1861 (complete pe fiecare an cu 4 fl.)	16.—
118.	Gavra Alexandru, Monumentul Șincai Clainian, Buda 1844 8°	3 —
119.	Griselini, Geschichte des Temesvarer Banats Wien II. 3. 1771.	8.—
120.	Goosz C., Studien zur Geschichte und Geografie des Trajanischen Daciens, Hermannstadt 1874, (legată).	5.—
121.	Goosz C., Untersuchungen über die Innerverhältnisse des Trajanischen Daciens, Hermannstadt 1874 legată	4.—
122.	Hohenhausen, Die Alterthümer Daciens 4°, Wien 1775 (ilustrată și broșurată)	7.—
123.	Hintz I., Geschichte des Bisthums der gr. n. unirten Glaubensgenossen Siebenbürgens, Hermannstdt 1851	3.—
124.	Hetzel, Geschichte und Statistik der Volkschullwesen der kön. Freistadt Temesvár, Temesvár 1873.	2.—
125.	Horga Popoviciu Nicolae, Oglindă arĕtată omului înțelept, scrisu-s'au neamului la 1801, Buda 1807. (Prima carte cunoscută dela un literat necunoscut din Țeara-Crișului în Seleuș din comitatul Aradului de astădi (completă și foarte rară)	5'—
126	Hajdeu B P., Ioan Vodă cel cumplit (oamenii mari ai Românii 1572—1574) Bucuresci 1865.	3.—
127.	Hajdeu B. P., Elemente critice în limba română, 2 broșuri 1876	2.—
128.	Hajdeu B. P., Oltenescile 4 discursuri, Craiova 1884, cuprinde (originile Craiovei)	—.80
129.	Hajdeu B. P., Columna lui Traian, revistă istorică pe 1883, Bucuresci, fasciclul 1, 2, 3, 4, 5 și 6 (10 lei)	2.50
133.	Jung J., Leben und Sitten der Römer in der Kaiserzeit, (2 Bände), Prag 1883	2.60
131.	Jung J., Dr. Römer und Romanen in den Donauländer, Innsbruk 1877 (Leinwanband)	2.40
132.	Jericek, Entstehen cristlicher Reiche im Gebiete des Oesterreichischen Kaiserstaats, v. 500—1000), Wien 1865	2.—
133.	Király Pál, Ulpia Traiana Augusta Dacia fővárosa Várhely története, Budapest 1891.	1.50
134	Lukics, A Magyarországi Szerbek és az egyházi Unió, Budapesten 1889.	1.—
135.	Laurian Treb., Documente istorice despre politică și ieratică a Românilor din Ardeal, Wiena 1850	2.—
136.	Laurian T., Temeșana sau scurta istorie a Bănatului Timișan, Bucuresci 1848	3.—
137	Lepturariu românesc de A. Pumnul, Viena 1862/3 tomul I., II, III. à 1 fl.	3.—
138.	„Lumina“, foaie bisericească a diecesei aradane pe toți 4 ani, Arad 1872, 1873, 1874 și 1875 (legată)	12.—
139.	Mangiuca S., Călindar român pe 1882 și 1883 (2 vol.)	1.50
140	Manliu, Curs de literatura română, Bucuresci 1881	2.—
141.	Manductor pentru învĕțătorii scholasticesci sau îndreptare către cuvincioasa împlinire a diregĕtoriei învĕțătoresci, Buda 1818, pag. 228 8°, (unică în felul seu și bine păstrată)	5.—
142.	Murgu Euthim, Wiederlegung der Abhandlung, Beweis dass die Walachen nicht Römischer Abkunf sind, Ofen 1830, (foarte rară).	3.—
143.	Marienescu A, Balade, tomul II, Pesta 1867 tom. I 1859	1.70
144	Mihaescu S. C, Influența luminii asupra vieții (op filosofic), Bucuresci 1871	1.—
145.	Márki S, Bihári Román irók, N.-Várad 1881	1.30
146.	Mezey C, Értekezés a Román irodalomból, Eger 1865	—.40
147.	Munk E, Der Kurort Herkulesbad, Wien 1871.	1.—
148.	Milleker F., Geschichte der kön. Freistadt Werschetz (2 B. und Karten), Budapest 1886	5.—
149.	Manert C., Res Trajani ad Danubium, Norimberg 1793, cu mapa	5.—
150.	Noul Testament de Șaguna, Sibiiu 1867	1.—
151.	Neofit, Vieața Sfântului Vasilie-cel-nou, Bucuresci 1814 4° (cu cirilice)	3.—
152.	O lacrimă ferbinte de Suluțiu, Brașov 1877	3.—
153.	O voce serioasă în oara supremă, Budapesta 1878	1.—
154.	Oltwányi, A csanadi püspök megye rövid története, Szeged 1867	1.20
155.	Odobescu I. A., Bibliografia Daciei, Bucuresci 1872	1.—
156.	Pumnul A, Privire peste moșiile monăstiresci din Bucovina, Cernăuți 1865	1.50
157.	Pravila bisericească de Govora, ed. II., Bucuresci 1884	1.50
158.	Popfiu Iustin, Preparațiunea trupurilor morților, Gherla 1877	1.—
159.	Pop Gr, Conspect asupra literaturii române, tomul I. 1875, tomul II. 1876 (gag 161)	3.—
160.	Pușcariu I. v., disertațiune despre împărțirea politică a Ardealului, Sibiiu 1864	
161.	Pușcariu Ilarion, Documente pentru limbă și istorie, tomul I, Sibiiu 1889	2.—
162.	Pop G., Geografia Bănatului, Lugoj 1864	—.50
163.	Pop G. László, Istoria Daciei antice, Cluj 1855.	—.50
164.	Preyer I, Monografie der kön Freistadt Temsesvár, Temesvár 1853	3.—
165.	Paretz, Arad vármegye és város ismertetése 4°, Budapest 1874	2 —
166.	Papiu I., Cuvêntări funebrale, Gherla 1875	1.20
167.	Pesty Fr., A Szörény Vármegye története, Budapest 1878	7.—
168.	„ „ Az eltünt régi vármegyék (2 vol.), Budapest 1880	3.50
169.	„ „ A szörényi Oláh kerületek, Budapest 1876	1.—
170.	„ „ A Temesi Bánság, Budapest 1868	1.—
171.	„ „ Die Enstehung Croatiens, Budagesta 1882.	1.—
172.	Russu V., Suspinele Silvelor, Carlsruhe 1872	1.—
173.	Stănescu B, Călindarul babelor pe anul 1871. Arad	—.30
174.	Schuller J., Die Romänen und ihrer Sprache, Hemannst. 1855	—.50
175.	Schwiker Dr. J., Geschichte der Temeser Banast, B.-Pest. 1872	3.—
176.	Suplex libelus Valachorum 1791 Claudiopolis 1791	5.—
177.	Șincai G., Cronica Românilor, 3 vol., Iași 1853 4°	10.—
178.	Sevič M., Dositeiu Obradovics, biografie, Neusatz 1889	1.—
179.	Tocilescu Gr., Dacia înainte de Romani, Bucuresci 1880	7.—
180.	„ „ Istoria romană, 1885	—.50
181.	Torma K., Dacia felosztása, Kolozsvárt 1863	—.50
182.	Temesvár sz. kir. város helyrajza, Schäffer, în limba maghiară și germană, 1882	—.50
183.	Triumful creștinismului de Muscelean, vol. I., Bucuresci 1874	1.—
184.	Testamentul cel vechiu studiat duce la cel nou, de N. Scriban, Bucuresci 1870	1.—
185.	Történelmi és régészeti értesitő; A délmagyarországi történelmi és régészeti muzeum társulat közlönye, dela anul 1875 până la 1892 pe 17 ani. (Analele societății istorice archeologice ale museului din Timișoara despre care au raportat anii trecuți dl G. Baritiu Academiei-Române din Bucuresci. Pentru Românii bănățeni foarte interesante), — pe 17 ani, fiecare an 4 fl. preț org., eu le dau cu 2 fl. unul	34.—
186.	Umgang mit Kindern, J. Ewald, Wien 1822	50.—
187.	Vuia I., Fragmente din Istoria pedagogiului din Arad, Panciova 1887	—.50
188.	Vulcan I., „Familia“, foaie enciclopedică și beletristică, Pesta, pe primul an 1865	5.—
189.	Vulcan I., Columba, roman de A Dumas, Pesta 1865	2.—
190.	„ „ „Familia“, foaie beletristică pe 1868, Pesta	5.—
191.	„ „ „Cavalerii nopții“, 5 vol., 1870/1	6.—
192.	„ „ Novele, 3 volume, 1872/3, Pesta	3.—
193.	„ „ Sclavul amorului, 3 volume, 1873/5	5.—
194.	„ „ Tanda-Manda, almanach umor. pe an. I. 1865, Pesta	—50.
195.	„ „ Călindarul umoristului, an. II. 1866	—.50
196.	„ „ Călindarul „Gurei Satului“, an. IV. 1869	—50
197.	„ „ „ „ „ an. V. 1870	—50
198.	Vlad A., A román nép és ügye, Lugoson 1863	2.—
199.	„ „ Cuvêntări dietale, Lugoj 1865	—.50
200.	Zahn Constantin der Grosse und die Kirche, Hanover 1876	—.50

Adaus important pentru completări:

Afară de acestea mai am numere singuratice de foi și anume: „Albina“, „Biserica și Școala“, „Calicul“, „Gazeta poporului“, „Luminătorul“, „Observatorul“, „Lumina“ Arad, „Concordia“, „Federațiunea“, „Revista teologică“ (Iași), „Preotul Român“, „Transilvania“ Sibiiu, „Patria“ Budapesta, „Gazeta Transilvaniei“, „Foaia pentru minte și literatură“, Bariţiu, Brașov 1841, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1852, 1854, 1859, 1860, 1861, 1863. „Familia“, Budapesta și Oradea-Mare, pe mai mulți ani.

Editura și tiparul Institutului Tipografic în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa.